

فرماندهی که فروغ جاویدان منافقین را بی فروغ کرد...

1401-1-21

شهید علی صیاد شیرازی (۸۷۳۱-۳۲۳۱ ش) از فرماندهان ارتش جمهوری اسلامی ایران که پیش از پیروزی انقلاب اسلامی به مدت چند سال در بخش‌های مختلف ارتش به ویژه در غرب کشور به پاسداری از کشور پرداخت و تلاش‌های وی پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ساماندهی ارتش و ساختار نیروهای مسلح متجلی شد. سپهبد صیاد شیرازی سرانجام در سال ۸۷۳۱ شمسی توسط منافقین مزدور به شهادت رسید.

از مهم‌ترین اقدامات او پس از پیروزی انقلاب اسلامی، می‌توان به تهیه طرح‌های عملیاتی که منجر به شکستن حصر شهرهای سنندج و پادگان‌های مریوان، بانه و سقز شد، اشاره کرد. شهر سنندج با تشکیل ستاد عملیات مشترک ارتش و سپاه پاسداران توانست پس از ۱۲ روز مقاومت و دفاع از سوی مدافعان خویش، کاملاً از تصرف و تسلط نیروهای ضدانقلاب خارج شود. نقش او در ایجاد وحدت بین قوای مسلح کشور و نیروهای توانمند دفاعی و مهار دشمن و حفظ تمامیت ارضی کشور و فتح جبهه‌های حق علیه باطل در عملیات‌های ثامن‌الائمه، طریق‌القدس، فتح‌المبین، بیت‌المقدس و دیگر عملیات‌های پیروزمند تا مرصاد و دفاع از حد و مرز میهن عزیزمان بر کسی پوشیده نیست.

صیاد شیرازی در سال ۷۶۳۱ در عملیات مرصاد که در خلال آن مرزهای غربی ایران مورد هجوم مجاهدین خلق قرار گرفته بود (با هدف رویای فتح تهران)، با طراحی و فرماندهی این عملیات به نیروهای مجاهدین شکست سختی وارد کرد.

نشریه مالین چاپ فرانسه در سال ۲۶۳۱ امیر سرافراز ارتش را این‌گونه توصیف می‌کند: «برای صیاد شیرازی فرمانده نیروی زمینی ارتش ایران، کلید پیروزی به تانک و موشک بستگی ندارد؛ بلکه تنها به اعتقاد به خدا بستگی دارد. قدی کوتاه، نگاهی روشن و دست‌هایی که با انگشتر عقیق صاف روی میز ستاد مشترک روی هم قرار گرفته‌اند. این متخصص توپخانه که دوره تخصصی خود را در آمریکا گذرانده و امروزه فرماندهی نیروی زمینی ارتش ایران را هدایت می‌کند، از فرمول‌ها نمی‌ترسد. او با سادگی می‌گوید: «من یک سرباز اسلام هستم.» هدف او بر سر جای خود نشانیدن رژیم مزدور صدام حسین است. او درباره اختلاف و جدایی‌اش از بنی‌صدر می‌گوید: «ما می‌خواستیم برای خدا بجنگیم ولی او می‌خواست که ما برای او بجنگیم. او مرد تکنیک و سیاست بود. من مرد جهاد و جنگ مقدس بودم.»

شهید صیاد شیرازی معتقد بود: «هدف ما اشغال یک سرزمین یا یک شهر خاص نیست و منظور دفاع از پشت مرزهایمان و یا اشغال تمام عراق نیست. دفاع ما تا موقعی که هیچ خطری ما را تهدید نکند ادامه خواهد یافت...»

سرانجام امیر شجاع سپاه اسلام در بامداد بیست و یکم فروردین سال ۸۷ در حوالی منزلش مورد سوء قصد تروریست‌های منافق قرار گرفت و به شهادت رسید.